

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY.

XVI. évfolyam.

1901. Február.

2. szám.

Legolcsóbb hirdetés!

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“-ben.

Garmond soronként 16 fillér.

Egy egész oldal (187 □ cm)

egyszeri hirdetése . 6 kor. — fill.

Egy feloldal » » . 3 kor. 20 fill.

Egy negyed oldal » » . 1 kor. 60 fill.

Egyleti tagoknak és féléves hirdetőknél 20%-al,
egész éves hirdetőknél 25%-al olcsóbb.

A kis hirdetés félhasáboe soronként 16 fillér. Egyleti tagoknak 2 sorig ingyen
Hirdetés díjak előre küldendőek be.

Hirdetéseket elvállal:

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“ kiadóhivatala

Kolozsvárt, VI. ker. Fő-utcza 29.

Kaltenegger Leonidás

A méz apologiája

fordította Pronay Albert nagybirtokos.

Ára bérmentes küldéssel 1 korona 20 fillér.

Megrendelhető a szerkesztőségben.

Megrendeléseknél kérjük a Méhészeti Közlönyre hivatkozni.

BABÓS ÉS TÁRSAI

vaskereskedése

Kolozsvárt, Belközép-utcza 43. sz.

Telefonszám 351.

Ajánljuk dusan berendezett raktárunkat, mindennemű **vasárukból**. **Gazdasági** cikkekből a legjobb minőségű **Sack-féle** ekék, **nagyszebeni válto-** és **Perge-féle** kerülő-ekékből és mindennemű gazdasági cikkekből, továbbá **épület és butor** vasalásokból.

Nagy raktárt tartunk **konyhaberendezési és háztartási** cikkekből, **vasbutorokból** stb.

A legjutányosabb árak és pontos kiszolgálás!!!

Kiváló tisztelettel

12-12

Babós és Társai.

Erdély legrégebb műasztalos-gyára!

B. BAK LAJOS

kolozsvári

műasztalos-gyárában

a legkitünőbb minőségben és a legjutányosabb árakon, a t. megrendelők kívánságainak és a határidő pontos betartásával készülnek: **mű-butorok**, mindennemű **épület-asztalosmunkák**, **templomi-, iskolai- üzleti- és lakásberendezések**.

A gyár ajánlja továbbá **saját készítményű** és a **legjobb hírnéinek örvendő parquet-mukáit**, melyeket minden minőségben és a **legolcsóbb árakon** szolgáltat és akár meglevő padozatokra, akár aszfaltba oly módon állít be, hogy eddig-elé hasonló munkáival egy **kitünő minőség és beállítás**, mint az **ár** tekintetében **versenyen kívül áll**.

A B. Bak-féle aszfalt-parquet különösen ajánlatos nedves lakásoknál. A legjobbnak bizonyult. (8-12.)

Megrendeléseknél kérjük a Méhészeti Közlönyre hivatkozni.

Festék kereskedés!

Özv. ifj. Pere Istvánné

Kolozsvárt, Hid-utca 29. sz.

(Postával szemben.)

Festéküzletében kaphatók nagy választékban: vegyszeti és föld-festékek, kence, olaj, anyagáruk; festőfák és fa-páczok, butor, épület, kocsis, vas, bőr, spiritusz stb. lakkok.

Porcellán zománcz-festékek.

Legnagyobb raktár minden színárnyalatban. Borostyánkő-olajlakk és spirituszlakk padló festékekből puha padlókra; gyors száradása és tartóságáról kezeskedem Parkett-padló-fénymáz, viaszok és fényezők. Brunolin, matt butor felírissító és beeresztő fapácz. Saját gyártmányu olajba tört különböző kész festékek, ércslapok, arany-, ezüst-, alumínium és színes bronzok. Legnagyobb választékban: festő, mázoló, vonalzó, evező, eloszló, író, haj, vízra, borz stb. ecsetek.

Műfestéshez önesűvekben. Olaj, aquarell-festékek és olajok, kátrány, cement, gypsz, carbolinenn, creolin, kékkő, kénvirág, keserűső, repezeolaj, kocsikenőcs, naphtalin stb. „Raphia” szőlő kötöző hár és „Azurin” szőlő permetező peronospora ellen. Diófa, palisander, ébenfa és mahagoni fapáczok. Patkány, egér, póloska, moly, svájbogár és más rovarirtók. Különböző színben szalmakalap lakkfestékek. Mindennemű festés, mázolás és aranyozáshoz való kellékek.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Egy jó házból való fiu tanoncznak felvétetik.

12--12.

Megrendeléseknél kérjük a Méhészeti Közlönyre hivatkozni

Tüzmentes pénzszekrények.

REMÉNYIK VICTOR

VASKERE SKEDÉSE

KOLOZSVÁRT, FŐTÉR.

Legjobb fajta vihar- és istálló-lámpák.

Vasbutorok nagy választékban.

Ajánlom jól berendezett raktáramat minden-
nemű **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretű
Bodor-féle kaptárak, legjobb minőségű **műlep**, **javi-**
tott mézpergetők, **Hannemann-féle rács**, herefogók,
keretfogók, méhész-pipa, dohányzó- és nem do-
hányzóknak, méhész-sipkák, kaucsuk-keztyük és
mindennemű lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és kertészeti cikkekben kü-
lönösen ajánlok a legjobb minőségű **vasekéket**,
kézi kukorfeza-morzsolót, amerikai acél villák,
kaszák, sarlók, gereblyék, amerikai széna fűrész-
ket. Továbbá kerti fűrészek, kerti ollók és szemző
kések.

Végül felhívom b. figyelmét **konyhaberende-**
zési és háztartási cikkeinre, melyek közül aján-
lok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagyalt-
gépek. Ruha mangorló és facsaró gépeket. Kitünően
zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktárt
tartok még valódi Berndorfi alpacca és alpacca-
ezüst evőszerekből és Nickel edényekből.

Vidéki megrendelések azonnal és pontosan
eszközöltetnek.

4—12

Kiváló tisztelettel

Reményik Victor.

Ló- és marhanyíró-ollók.

Megrendelésknél kérjük a Méhészeti Közlönyre hivatkozni.

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Az erdélyrészi méhész egyesület tagjai tagsági díjuk fejében kapják. Tagsági díj: kőri tagsági díj egy évre 2 k.; rendes tagsági díj egy évre 4 k. Mindennemű pénz küldemény Biró Gyula tanár egyf. pénztáros úrnak küldendő: Kolozsvár, Pusztá-utca 4. sz.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények és reclamatiók a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez czimzendők: Kolozsvár, VI. ker. Fő-utca 29. sz.

Közleményeink utánnyomása a forrás teljes és pontos megnevezése nélkül tilos.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Felelős szerkesztő: Dr. Bálint Sándor. Főmunkatárs: Nagy János.

A kezdő méhész teendői februárban.

Január, szokatlanul kemény időjárása miatt többen aggódnak, hogy méheik talán sokat szenvedtek volna. A tapasztalat ellenkezőleg azt igazolja, hogy minél állandóbb január mogorvasága, a jó melegtartó kaptárokban helyesen betelelt népes családok — ha szétlől védettek — annál sikeresebben érik el a kikeletet. Ellenben: ha a tél dereka változó, meleg időjárású, mint a tavalyi is volt, a fiasítás időelőtt erősebben megindul, a méhtörzsek mézkészlete rohamosan fogy és a később legtöbbször kedvezőtlenül váló idő rombolásait szenved a méh, siratja a méhész. Aki a sikeres telelés föltételeit annak idején gondosan szemelőtt tartotta, ne aggódjék a nagyfokú hidegek miatt, méhei jól érzik magukat.

Ha tartós a hideg, a menőkék elé támasztott deszkácskák maradjanak tovább is ott; a kaptárokat borító havat sem kell eltakarítani. Olvadáskor azonban, nehogy átnedvesedjenek a kaptárok, tisztítsuk el róluk és a méhes körül is a havat és hintsünk szalmát a földre.

Ha néhány nap óta derült, enyhe az idő, távolítsuk el a menőkék ellenzőit, hogy a méhek tisztulásra röphülhessenek. Valóságos gyönyörélvezet annak a látása, hogy hosszas rabságuk után mily kedvteléssel fürödnek szegénykék a nap sugaraiban. Ha nem

röpülhetnek ki, megtelt végbeleikben az ürüléket visszatartani nem bírván, a lépeket, lakásuk egész belsejét, sőt egymást is, bepiszkolják. Az így vérhasba esett nép folyton nyugtalanodik és el is pusztulhat. Azért az enyhe, meleg napok délszakán önmaguktól netán meg sem mozduló törzsek népét a kaptár kopogtatásával, a menőkén való erős beleheléssel kell ösztönözni a kiröpülésre.

A tisztuló kiröpülés alatt figyeljük meg méheink viselkedését. A lakásaikba visszatérő méhek csöndes zümmögése a jólét megnyugtató jele; ezzel a családdal nincs gondunk, a további fogságot könnyen átszenvedi. De ha visszatérés után erősebb és tartósabb zúgás hallatszik a kaptárból, ez rendellenességet árul el. Csak ilyen esetben szabad a kaptárt a nap melegebb óráiban csöndesen fölnyitni és néhány keretet óvatosan kiszedni, hogy meggyőződhessünk, mi nyugtalanítja a méheket. A méz-, vagy vízhiány, esetleg a méz megczukrosodása, de az anyasági baj, avagy vérhas, sőt egér befurakodása is, mint a család háborgásának okai, azonnal észrevehetőek. Lépesméznek, egy üres lépben pedig langyos viznek a beadásával a méz- és vízszükségleten segítettünk, a megczukrosodott méz föloldását lehetővé tettük a méheknek. (Hig mézzel etetni ilyenkor még korai, zavart okozó lenne; ha lépesmézünk nem volna, adjunk inkább kandiszot a méheknek.) Minthogy az erős családok e hónapban már fiasitanak, az anyasági állapot biztos jeléül petézést látunk a bent levő lépekben. Ha hiányoznék ez, az anyasági bajon most még nem segíthetnénk. A netán vérhasba esett család népét langyos híg méznek a kaptárba pörmetezésével ösztönözzük erősebb röpülésre, lakását, a kereteket, lépeket pedig a legközelebbi meleg napon tisztogassuk meg. Ezek elvégzése után siessünk a kaptár ablakát, ajtaját ismét gondosan betenni.

Amíg a méhek röpkednek, valamennyi kaptárt sorra véve, a fenékdeshkán összegyűlt morzsalékot és holt méheket — nehogy később, egyéb munkájuktól elvonva, maguk végezzék ezt a méhek, vagy a viaszmony petézzék a morzsalékba, avagy talán a menőke lenne eltörleszölva — kotorjuk ki a kaparóval, melylyel az ablak fölthajtott küszöbdeszkája alatt óvatosan benyúlunk a keretek alá.

A megindúlt fiasítás fölnevelésére jóval több méz, víz és nagyobb meleg szükséges a méhtörzsnek, mint saját fönntartására.

A méz- és vízszükségről már volt szó. Ámde nemcsak azt a családot kell vízzel ellátni, mely a méz megcukrosodása miatt zúg, hanem valamennyit, különösen, ha a fenékdeszkáról apró, fehér morzsalékot (a megcukrosodott méz morzsalékát) hoz ki a kaparó; valamint azoknak a családoknak is adjunk vizet, melyeknek az ablaka nincs megizzadva. A kaptárban (az oldalfalakon és ablakon) képződő csapadék kezdetben — amíg a fiasítás kis arányú — elég a méz föloldására és az új ivadék táplálékának elkészítésére. Később azonban egyre növekszik a szükséglet, s ha ezt a jelzett módon nem pótolnók, a család fejlődése selymené meg.

A fiasítás melengetése és táplálása végett a méhek elhagyják a gomolyt, a lépeken megoszolnak. Már ezért is, de főleg azért, mivel a méhivadék csak bizonyos fokú (20—22° C.) melegben fejlődhetvén, a télifészek jó melegen tartása egyik főkövetelmény. Aki kettős falazatú kaptárban, szélről védett helyen telet, s a fődődeszkákakra és az ablakra 8—10 réteg, főmőren fekvő ujságlapot borított, nyugodt lehet, hogy családai kellő melegben vannak.

A hitvány, nem országos rendszerű kaptárban — különösen, ha váratlanul hidegre válik az idő — ismét gomolyba húzódnak a méhek, s az ott hagyott fiasítás elpusztul.

Ne feledjük, hogy a kaptárok háborgatása nagy kárt okozhat, mert a megzavart méhek szétfutnak, a fiasítás meghűlhet, s e mellett a háborgatás múlt hónapban elmondott következményei sem maradnak el.

A méhek téli ellenségeitől, kivált az egerektől óvakodjunk, s ne engedjük, hogy e furakodók a félretett lépekben garázdálkodhassanak.

Aki eddig nem tette volna, hozza rendbe üres kaptárait, kereteit és eszközeit; olvasszon viaszt, préseljen mülépeket.

Telekl.

Egyesületi élet.

Egyletünk évi rendes közgyűlését 1901. január 27-én tartotta meg a kereskedelmi és iparkamra helyiségében. A gyűlés lefolyása a következő volt.

Gámán Zsigmond igazgató alelnök lelkes szavakkal üdvözli az egybegyűlt tagokat; örömét fejezi ki az együleti élet ilyen szép

füllendülésén s további munkára és munkásságra buzdítva a gyűlést megnyitja.

A szerkesztő, mint helyettes főtítkár, a következő jelentést terjesztette a közgyűlés elé a múlt évről.

Fontos és nagy jelentőségű az elmúlt év Egyletünk életében, mert a múlt évben volt az Erdélyrészi Méhész-Egylet azon helyzetben, hogy tisztán a maga erejéből, minden támogatás nélkül kellett föladatát teljesítenie, nemcsak, hanem még ellenséges áramlatokkal is kellett harcolnia. Azt pedig mindenki tudja, hogy személyek ellen harcolni könnyű, de áramlatok ellen küzdeni nehéz s a legtöbb esetben áldatlan munka. Mi azonban visszatekintve a semmiségbe süllyedő évre, teljes megnyugvással és teljes bizalommal mondhatjuk el mindnyájan, hogy az Egylet céljának eléréseért végzett munkánk nem volt áldatlan, a harc, bár nehéz volt, de nem volt jó eredmény nélkül; a mily mértékben próbálták megingatni Egyletünk alapját, ép oly mértékben sikerült szilárddá tennünk. Most már alapos és jogos reménnyel tekinthetünk a jövő elébe, mert Egyletünk erősbödése és fejlődése semmi kívánni valót nem hagy hátra.

Sajnos ránk nézve csak az, hogy ebben a szép és magasztos munkában nem vehettünk részt mindnyájan, kik a kór kiütését észleltük s annak gyógyítására teljes erőnkől törekedtünk, mert Wieder József urat, Egyletünknek sok éven át volt buzgó főtítkárát áthelyezték városunkból s így Egyletünk egyik legfontosabb hivatala üresedett meg. A főtítkári teendők ideiglenes ellátásával a szerkesztő bizatott meg

Igy »megfogyva bár, de törve nem« Egyletünk vezetősége arra törekedett, hogy az Erdélyrészi Méhész Egylet új életet kezdjen, vagyis próbálja meg a maga erejéből oldani meg nehéz feladatát, megközelíteni célját. Annak, hogy mit és mennyit értünk el, legjobb bizonyítéka az, hogy most egy év múlva összegyűlvén az Egylet ügyeiről tanácskozni, nem a fölött kell tanácskozni, hogy miként búcsuztassuk el az Egyletet a tagoktól, hanem épen ellenkezőleg arról fogunk tanácskozni, hogy melyek azok az új eszközök, melyekkel az 1901-ik évben munkánkat fokozva, Egyletünk célját még jobban, hathatósabban segítsük elő.

Ezen új eszközök között egyik leghatalmasabb az, hogy az

Egylet szaklapját, a »Méhészeti Közlöny«-t gyarapítani fogjuk a »Haszonkertész« cz. kertészeti, önálló melléklettel, melynek szerkesztőjéül sikerült Szent-Györgyi Lajos igazgató tanító urat megnyerni. Nagy és nevezetes haladás ez Uraim! Mert eddig mindenki egyszerűen lehetetlennek tartotta, hogy ilyen szerény viszonyok között, szerény eszközökkel lehessen efféle vállalkozni. Mi megpróbáljuk! Annyival is inkább, mert Szent-Györgyi úr szakképzettsége teljes biztosítékot nyújt arra, hogy sikerülni is fog vállalkozásunk.

Nem múlaszthatom el őszinte elismeréssel s köszönettel adózni Biró Gyula egyleti pénztáros urnak buzgó, önzetlen működéséért, mert az övé az oroslánrész abban, hogy Egyletünk most ilyen kedvező helyzetben lehet, hogy még lapjának kibővítését is feladatai közé sorolhatja. Kérem a mélyen tisztelt Közgyűlést, jelentésemnek ezt a részét külön hangsúlyozva, tegye magáévá s fejezze ki elismerését Biró Gyula tanár urnak üdvös munkásságáért. (Lelkes éljenzés.)

Egyletünk főorganumáról, a Méhészeti Közlöny-ről — mivel magam voltam szerkesztője — engedtessek el a részletes tárgyalás. Csupán azt kívánom megjegyezni, hogy a mit megigértünk tagjainknak, azt az utolsó betűig beváltottuk. A lap iránya, célja a méhészeti gyakorlati és elméleti művelése volt, a lehető puritán tárgyilagossággal. Igyekeztünk minden nevezetesebb mozzanatot a méhészeti terén, úgy a bel-, mint a külföldről, megismertetni olvasóinkkal.

Mint könyvtáros a könyvtár állapotáról a következő adatokat terjesztem röviden elő. Az Egylet könyvtára gyarapodott vásárlás útján három kötet könyvvel, tizenkét kötet folyóirattal; ajándék, illetve csere útján két kötet és egy füzet könyvvel s kilencz kötet lappal, összesen tehát 27 kötet (füzettel) gyarapodott. Könyvtárunk ez idő szerinti állománya: 128 kötet és füzet könyv s 161 kötet folyóirat és 2 fali tábla. Az idén nagyobb összeget fordítottunk a könyvek és folyóiratok bekötésére is.

Szereztünk be 79 darab clichét, különösen ügyelvén arra, hogy olyanokat csináltassunk, melyek értéke s használhatósága állandó. Bármikor jut az Erdélyrészi Méhész-Egylet abba a helyzetbe, hogy egy gyakorlati méhészeti munkát kiadjon, ezek a

clichék mind fölhasználhatók lesznek. A clichék számozva (eltörülhetetlen számokkal) s leltározva vannak.

Most, reméljük, új idők új eszmékkel, új törekvésekkel következnek. Egyletünk tehát megint új korszak előtt áll. De bizalommal tekint a jövő elé, mert új erők, új tehetségek, részben pedig kipróbált régi vezérei a méhészetnek és Egyletünknek lépnek ujjalag sorompóba s veszik föl és folytatják a munkát, de folytatják a harcot is ott és akkor, a mikor az önzetlen, nemes célra törekvő munka rosszakaratu akadályokra talál.

Az elmondottak alapján kész örömmel jelentem a tisztelt Közgyűlésnek, hogy sikerült a Méhészeti Közlöny főmunkatársául Nagy János VII. ker. méhészeti szaktanár urat megnyerni.

Az egylet házsongárdi telepét a múlt évben az egylet közhasznú céljaira való tekintetből Zsögön RácZ Mihály tagtársunk volt szives gondozni teljesen díjtalanul. Az eredmény nemcsak kielégítő, de határozottan jó volt egészen a főmészelő időszak vége feléig. Ekkor azonban két izben rablók hatoltak álkulcsal a pavillonba s nemcsak a lépesmész-készletet, hanem a méhcsaládokat is meglopták. Gazmunkájuk a gyér lakosságu vidéken annyival könnyebb volt, mert a telepen épen ezen időtájban senki sem lakott.

Megfeszített utánjárással s gondozással sikerült mégis Zsögön úrnak annyira helyrehozni a családokat, hogy betelelésre tizennyolcz jó család került Eladatott négy raj, 12 kiló pergetett méz s tavaszi etetésre is maradt.

— A közgyűlés Zsögön RácZ Mihály úrnak köszönetet mond odaadó, buzgó munkásságáért.

Végezetül kérem a mélyen tisztelt Közgyűlést, fejezze ki őszinte, igaz köszönetét mélyen tisztelt igazgató alelnökünknek: Gámán Zsigmond keresk. és iparkam. titkár úrnak azért az odaadó, igazán atyai jóakaratórt és gondoskodásért, melylyel Egyletünk iránt annak legnehezebb napjaiban is viseltetett. Mikor, mondhatni, mindenki elhagyott minket, Ő azon kevesek élére állott, kik Egyletünk fönntartását óhajtották kivívni. Buzdító szóval, jó tanácsal vezetett oda, a honnan most nyugodt önérzettel tekinthetünk vissza a mult év küzdelmeire, melyeken át sikerült Egyletünket győzelemre vezetnie. (Lelkes, szünni nem akaró éljenzés.)

A gyűlés további lefolyását a következőkben ismertetjük:

Az évi jelentés kapcsán a jelenlévők mindenike örömet fejez ki a fölött, hogy az egyesület lapja a »*Haszonkertész*« című melléklettel* megnövekedett tartalommal fog ezután megjelenni s a tagok a rendes tagságidij fejében fogják kapni a kettős lapot

A pénztáros jelentéséből örvendetesen értesül a közgyűlés arról, hogy a tagsági díjak pontosan folynak be s kevés a hátralékos tag.

Tisztujtás. A választmány által a közgyűlés elé terjesztettek mindnyája egy hangulag választatott meg.

Második alelnök lett: *Nesselfeld Victor* m. k. pénzügyigazgató-sági számvizsgáló. Főtitkár: *Szent-Györgyi Lajos*, igazgató tanító; másodtitkár: *Zsögön Rácz Mihály*, kerületi kapitány. A megválasztottak mindenikét megéljenezte a közönség, de a legtöbb s leglelkesebb éljenzés akkor zúgott föl, mikor a *Szent-Györgyi* úr megválasztása történt meg.

A választmány kiegészítése: Helybeli választmányi tagoknak választattak meg: *Biedermann Ferencz*, múalmi gondnok, *Fatter Péter*, pénzügyigazg. számtiszt, *Ferencz András*, kerületi jegyző, *Graf Jakab*, főgymn r tanár, *Hermann József*, honvéd százados. *Horváth János*, árvaatya, *Kovács Béla*, tanítóképzőint. tanár, *Nagy János*, méhészeti szaktanár, *Dr. Nagy Mór*, városi tanácsos, *Puskás Béla*, birtokos, *Szánthó Gyula*, honvéd százados, *Dr. Vajda Gyula*, Prof. egyetemi ny. r. tanár.

A vidéki választmányba megválasztottak: *Molnár Albert*, polg. isk. tanár Beszterczen. *Józsa Sándor*, népisk. igazg. Gyergyó-Ditróban. *Zomora Dániel*, esperes-plébános Gyergyó-Alfaluban. *Csánki Gyula*, kir. tanfelügyelő Seps-Szt.-Györgyön. *Kiss Jenő*, polg. isk. tanár Kézdi-Vásárhelyt Tallyán Miklós, plébános Zágomban. *Bács György* áll. tanító Bánffy-Hunyadon. *Szász Ferencz*, urad tisztartó Borsán. *Székely József*, m. kir. főerdész Görgény-Szent-Imrén. *Kovács László*, ev. ref. lelkész Koronkán. *Montbach Iván*, nagybirtokos Nagy-Iklódon. *Betegh Gerő*, nagybirtokos Sósmezőn. *Farczádi Simó Béla*, kir. tanácsos, tanfelügyelő, Deésen.

* A kezdettel járó előkészítő s szervezkedő munkák miatt a *Haszonkertész* nem, mint terveztük már februárban, hanem csak márcziusban fog megindulni.

A szerk.

Voith Gergely, igazgató-tanító Szamos-Ujváron. Sándor Lajos, tanító Miklósfalván. Lániczky Sándor, bányá- és vasgyártulajdonos Szentkeresztbányán. Kozma Dimén, unitár. lelkész Énlakán. Kolcza János, igazgató tanító M.-Valkón. Bánffy Albert báró Válaszuton. Hadnagy Mihály, áll. tanító Lisznyón. Abend András, VI. ker. méhtenyésztési szaktaunár Nagy-Enyeden. Csinádi István, áll. tanító Dicső-Szent-Mártonban. Sára András, áll. igazgató tanító Brassó-ban. Mihályi Károly, ev. luth. lelkész Kis-Kapuson.

Végül következett a tiszteletbeli tagok ajánlása. A három ajánlott mindenike egyhangulag választatott meg.

Tiszteletbeli tagokká választattak meg: *Szvacsina Géza*, Kolozsvár polgármestere, ki az Erdélyrészi Méhész-Egyletnek mindig lelkes pártolója volt s egyetlen alkalmat sem mulasztott el, hogy az Egylet tevékenysége fölött méltánylását s az Egylet iránt táplált jó indulatát ki ne fejezze.

Tiszteletbeli taggá lett *Biró Gyula*, fitanítóképző int. r. tanár, az egyletnek veterán pénztárossa. Mint már fennebb megemlékeztünk volt, *Biró* tagtárs úré az orosz-lánrészb abban, hogy Egyletünk oly nehéz viszonyok között és után abba a helyzetbe jutott, hogy nemcsak megtarthatja régi lapját, de sőt még egy újjal is megtoldhatja.

Végül tiszteletbeli tagnak választatott meg *Dr. Bálint Sándor* egyet. magántanár, a Méhészeti Közlöny ez idő szerinti szerkesztője.

Ezzel a gyűlés az igazgató alelnök éltetésével véget ért este $\frac{1}{2}$ 8 órakor.

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Régóta szándékozom a szerkesztése alatt álló Méhészeti Közlönybe írni; de mindannyiszor visszatartott egyrészben gyarlóságom teljes tudata, másrészben — és főleg — az az ijesztő körülmény, hogy tek. Szerkesztő becses neve előtt nemcsak, hogy az ijesztő »Dr.« titulus áll, hanem mögötte még: »egyetemi magántanár« is!

Már most én szegény, gyarló méhészt, hogyan és miként irhassak, mikor én már kerek 31 éve, hogy az érettségi vizsgáva

leráztam magamról az iskola porát!? Hogyan és miként szerkeszszem össze gondolataimat: rövid, hosszú, vagy éppen körmondatokba faragjam, gyúrjam a mondandóimat? Hova tegyek vesszőt, pontosvesszőt, vagy éppen kettőspontot?? S ha — ami valószínű — rosszul teszem fel az írásjeleket, ilyen tudós ember, mint a Szerkesztő úr is, bizonyosan — legalább úgy gondoltam — Gyulai Pálként össze fogja ráncozni harágos jupiteri szemöldökeit, s kezébe veszi ama borzadalmas »dorongot«, amilyennel Palibá' szokta tönkresilányítani a szegény szárnypróbálgató poétákat: akkor, óh akkor jaj nekem, ezerszer jaj! mert nemcsak abba a feneketlen papirkosárba vándorol véres verejtékkel megfogalmazványozott czikkecském, de még ráadásul a szerkesztői üzenetek közötti ilyenmű dorgálást is kaphatok: »N. N. Kolozsvár. Nem közölhető.« — »A papirkosárba vándorolt.« — »Hemzseg az íráshibáktól, mint a méhkas rajzás előtt!« — »Tessék először is írni, azután gondolkodni tanulni!« — »Nálunk egy elemi iskolástól is többet kívánnak.« — »A varga maradjon a kaptánál.« sat. sat.

Nyughatatlan természetem azonban nyugodni nem hagyott; mindenáron szerettem volna nevemet nyomtatásban látni. Csináltattam ugyan névjegyeket, osztogattam jobbra-balra, fűnek-fának; de hírnévre törekvő vágyaimat sehogy sem tudtam ezzel kielégíteni. Megnézték, — némelyek mosolyogtak is neki — s eltették! . . .

Megint csak a Méhészeti Közlönyre gondoltam . . . Legalább a szerkesztője ne volna doctor! . . . tudor! . . . tudós! . . . egyetemi magántanár! . . . muzeumi őrségéd! . . . a tudományok ápolója, fejlesztője, őre! . . . tehát: buvár, . . . buvárkodó, . . . ki a multat, jelent és a jövőt ismeri! . . . Hogyan állhatok én, szegény fejem, ő elébe, ki a multat már elfelejtettem, s nemhogy a jövőt, de még a jelent sem ismerem!? Már-már azon gondolkoztam, hogy én is megszerzem a doctori diplomát. De hát aztán melyiket?? . . . Itt is sokat kell tanulnom, amott is! . . . Ekkor jutott eszembe, hogy hiszen én már tulajdonképpen ki is vénültem a tanulásból. A latin . . . a görög . . . az algebra . . . Huh! Megborzadtam még a gondolatától is. . . Nem lehet! . . . Pedig milyen szépen hangzott volna: »Dr. N. N., az összes gyógytudományok tudora, a bécsi légtünetani társulat, az állatvédő-egyesület, az erdélyi kárpát-egyesület tagja« sat., sat. . . Még a táblai elnök is kalapot emelne! . . .

A Méhészeti Közlönyben mindenesetre mind tudós egyetemi tanárok irnak — gondoltam magamban. Lássuk csak! . . . Egy pár évfolyamot végig is böngésztem Doctort csak egyet: Ribári doctort találtam. A többiek — úgy hiszem — csupa szerénységből nem írták oda a »Dr.«-t! . . .

Végre elhatároztam magamat! Mindegy! Próbálkozom; de — álnév alatt; s ha beüt, azaz ha a »doctor« Szerkesztő úr le nem üt: diadalmasan felemelem a sisakom rostélyát. . . . Különben pedig . . . akkor . . . akkor: mint a vitéz osztrák generálisok az ütközet után — hátrafelé koncentrálok magamat és . . . és — ismeretlen maradok!

Maradtam a tekintetes Dr. Szerkesztő úrnak a lehető legnagyobb szívszorogások között

Kolozsvárt, 1901. január havában,

alázatos szegény szolgája:
dr.

Több világosságot!

Hogy közleményeimmel (»Hogyan lett belőlem méhész?«) méhészársaim hozzászólását provokáltam, s eszmecsere módot és alkalmat nyújtottam, annak — szakszempontból — örvideni tudok; hogy pedig az okszerű méhészkedés fejlesztésére hivatottabb, illetőleg tapasztalatokban gazdagabb méhészársaimat a nagyközönség tájékoztatására megnyertem: azt — és így igen tisztelt Józsa Sándor úr »Tekintsünk körül« című szives felszólalását is — köszönettel fogadom. Vajha cikksorozatomban több része készítené méhészársaimat hasonló fölszólalásra, mert abból jövöt jósolnék közös ügyünk egyesült erővel való tökéletesítésének, s az egy mástól való kölcsönös tanulást is maga után vonná az

Én mint kezdő méhész írók, gazdag tapasztalataim nem lehetnek tehát; de a megfigyelés, meleg ügyszeretet, élénk érdeklődés nem hiányzanak bennem

De térjünk a tárgyra! Sajnosan kell i. t. J. S. úr cikkéből nélkülözni, hogy — míg a rablás megszüntetésére általam ajánlott módot azon egyszerű oknál fogva nem helyesli, mert langyos

mézet tettem ki, s így szomszédom méheit pusztíthatom¹⁾ — a védekezés helyes módját nem közli, ezért a jövőre nem okúlhatok abból. Be kell ismernem, hogy közleményemből egy fontos körülmény kimaradt, amely a kérdést szerintem más színben tünteti föl. *A mézet nem reggel tettem ki a méheknek, hanem akkor, a mikor rablás végett már megjelentek, s akkor is azért, hogy egy tömegbe hívjam őket, hol szabadon bánhatok velük.*²⁾ Tehát kizártam azt a körülményt, hogy a méz kitételével a rablást el nem követett szomszéd méhek is odacsődüljenek. És itt — hiányos közlésem miatt — teljesen igazat adok méhésztársam aggodalmának.

És most tisztelettel kérdem i. t. J. S. urat, hogy mikor láttam, hogy ezek a rablók méhesről méhesre mennek, s föltartóztatni, vagy elriasztani nem lehet őket, sőt az elzárt menőke odahagyásával a szalmakasok oldalát is képesek átrágni — az itt közölt helyreigazítás után miért jártam volna el én helytelenül? Ezt ma sem látom be. Ilyen eljárással kárt okozni nem lehet.³⁾ Ezzel a vidékünk köznépe között használatos mérges szerek alkalmazását ellensúlyazandó, jelöltem meg más, kevésbé veszedelmes védekezési módot. Azt, hogy nagyobb számú méhcsaládainkat, amikor élelem található a természetben, elzárjuk, házba, vagy pinceszébe vigyük, s így egy rablásra szokott család miatt egész község elzárkózzék: nem találok indokoltnak.⁴⁾

Bármelyik méhésztársam nagyon lekötelezve érezné magát, ha ilyen esetben valamely csálhatatlan védekezési módot ajánla-

¹⁾ Sajnos, saját közleménye szerint el is pusztította. Ezen döbönt meg J. úr. — T.

²⁾ Hiszen épen e miatt jajdult föl J. úr, mindenesetre sajnálván, hogy méhirtás történt — T,

³⁾ Csudálatos, hogy más méheinek a pusztítását nem tartja kárnak. — T.

⁴⁾ Nem is ajánlja sem J. úr, sem senki. Mikor a természetben gyűjteni valót lel a méh, nem is megy rabolni. Rablás csak szűk hordáskor támadhat, vagy amikor éppenséggel nem gyűjthetnek a méhek és rendszerint az anyasági bajban szenvedő, vagy gyöngye népességű, az önvédelemre bátortalan családoknál próbálkoznak, tehát csak a méhész gondatlansága okozza a rablás kitörését. Ezért mindig a megtámadott kaptár tulajdonosa a hibás, nem pedig a rabló méhek birtokosa. Már a régiek is így fogták föl. — T.

nának neki. Minthogy i. t. J. S. úr helyteleníti eljárásomat, s a jövőre óv attól, de más módot nem tanácsol: ⁵⁾ bővebb felvilágosítás reményében föl kellett szólalnom

Bede Károly.

Hogyan lett belőlem méhészt?

IV.

Méhészkedésem első évében szerzett 13 méhcsaládom — a rossz mézelés, az időjárás kedvezőtlenlége és a viaszmoly pusztítása miatt — 1900. évi május 15-ig lefogyott 2-re; ezeknek is csak az egyike mutatott hajlandóságot a rajzásra, a másik pedig a viaszmoly és vén lépek miatt még júniusban is csak tengődött. Szép lépkészletem volt, kaptáram újak, ügyszeretetem lankadást nem ismer: ismét rajok vásárlására készültem tehát, habár Nagy János, kerületi szaktanár úr figyelmeztetett, hogy ismét pórúl járok. Tudva, hogy vidékünk köznépénél babonás hiedelmek miatt alig kaphatok rajokat, de azt is tudva, hogy Háromszékvármegyében a parasztkas mily apró rajt szokott adni: távolabbi, ismert helyről óhajtottam szükségletemet beszerezni.

A szegedi kiállítás alkalmával megismerkedtem egy kis-zombori (Torontálvármegye) tanítóval, aki ígérte, hogy jutányos áron küld rajokat. Sajnos azonban, hogy a kedvezőtlen tavasz miatt méhei nem rajozván, reményemben én is csalódtam. A Magyar Méh szerkesztőségéhez fordultam tehát, hogy az országos méhészegyesület által hirdetett rajokból küldene 5-öt. Onnét meg azt a választ kaptam, hogy ami volt, már szétküldötték. Binder úr mégis talált számomra Kis-Hartán (Pestvármegye) eladó rajokat. Azonnal rendeltem 5-öt s június második felében kaptam is, de csak 3-at, azok is összesöpört rajok voltak, míg július elején az elmaradt 2-öt is, melyek állítólag természetes rajok voltak, meg-

⁵⁾ J. úr határozottan szándékozik a védekezés módjairól, s azok között az ő egyszerű és mégis elmés, biztos rendszeréről, — *de annak idején, a mikor a kőalás annál értékesebb lesz* — irni e lapban Most röviden csak azt jegyezzük meg, hogy a már kitört és elfajzott rablásnak is hamar végét vethetjük, ha kerti fűcskendőből a rablókra vizet pörmetezünk, melybe kevés, tehát csak annyi ammoniákat vagy karbolsavat kevertünk, hogy a víz erősszagú legyen Ez ártalmatlan, de a célt biztosító mód. — T.

küldötte. Ezzel sem volt szerencsém. Az egyik rajszállító láda sodronyszövege ki volt szakadva, mikor átvettem, s mintegy 750 gramm súlyú méh szállt ki abból, köztük az anya is. Annyit vesződttem vele, hogy jobb lett volna szabadon bocsátnom. Különös, hogy a szállítóláda sérüléséért és a hiányzó súlyért tett fölszólalásomra azt a feleletet kaptam, hogy élőméhek szállításáért nem szavatol a posta. — A raj belakolásakor hiába kerestem az anyát; a méhek akkor is, de később is nagyon nyugtalanok voltak, viselkedésük gyanusnak tetszett. Harmadnap reggelén, mikor a méhek már rendesen járni kezdtek, szép, derült, csöndes időben, megvizsgálendő a rajt, kereteit gyöngéden kiszedni kezdtem és a méhesben levő bakra akgattam. (Megjegyzem: dohányos nem vagyok, arcvédőt nem használok, a méhekkal való bánásközben mégis ritkán kapok szúrást; a szúnyog csipését többnek tartom a méh szúrásánál, mivel az utóbbi sem dagad meg jobban.) Mikor már csaknem az összes kereteket kiszedtem, a bakon sisteregni kezdtek a méhek és alig egy percnyi idő múlva sem a kaptárban sem a bakon levő kereteken egyetlen méh sem maradt, méhesem, ajtaján mind kivonult a szabadba, gyümölcsfáim fölé, engem, keretfogóval a kezemben, kis székemen, a bak mellett hagyva.

Miután meggyőződtem, hogy az anya hiányzik, egyebet nem tehetvén, a méhek elröppenesét figyelembe sem vettem s a kereteket visszaraktam a kaptárba, ablakát és ajtaját is föltevén. Erre — nagy csudálkozásomra — a szabadban kóválygott raj a kaptár menőkéjén át a legnagyobb rendben lakásába vonult, nagy zúgás közt ismét elfoglalta a helyét. Ott hagytam, azon elmélkedvén, hogyan anyásíthatnám meg? Délután újból nagy zúgást hallván a kertből, bosszankodva siettem a méhes elé, mert attól tartottam, hogy kisebb parasztkasom, mely már négyet eresztett, bomlik ismét a rajzással. Nem ez történt, hanem az anyátlan raj minden méhe, az utolsóig, nagy zajjal megint elhagyta a kaptárt. Kezdetben a méhes előtt, majd a gyümölcsös fölött kóválygott, végre fölemelkedett a láthatatlanságig. Elvoltam készülve, hogy többé nem látom. Méhesem előtt jó félóráig csend volt. A melegen odatűző nap sugarai egyszer csak homályosulni kezdenek, méheim minden kaptár és kas előtt tömegesen mutatkoznak, mintegy védelmi állást elfoglalandók; az eltűnt raj pedig mintha levetette

volna magát, lakása előtt hirtelen a földre szállt, honnét csöndesen betért a kaptárba; ezalatt a többi család künn levő méhei vára-
kozó állásban maradtak.

Két napig borus idő következett, azután is felhők mögött bujkált a nap, s erős keleti szél fújt Ennek daczára délután egy kasban levő másod- és egy kaptárba fogott harmadrajom anyja nászútra indult, de sikertelenül, mert herék nem röpködtek Mivel pedig többször is hiába ismételték meg az anyák a nászröpülést, a kasban levő raj népe üldözőbe vette az anyát, melyet — mivel figyelésem közben reám szállott és siró hangot adott — anyaszoktatóba téve, az anyátlan kaptárba adtam, hol azután csend lett. Másnap szabadon a nép közé bocsátottam az anyát, s elutaztam. Hazajövet, a következő nap a méhes előtt holtan találtam az anyát; de az addig nyugtalan raj csendes volt. Azt a kaptárt pedig, melynek anyja az említett szeles időben nem tudott párosodni, üresen hagyták a méhek. Hová tűnt ez a raj, fölsozlott-e, vagy az anyával ment el, nem tudom; de tény, hogy ehez az anyához hasonló anyát láttam a Kis-Hartáról kapott és lakásából annyiszor meg-megszökött, de ismét visszatért rajnál még aznap, az üveg alatt. Ez az árva raj meganyásodott tehát, s rövid ideig csöndesen is viselte magát. De egy másodrajom anyátlanná lett és egy harmadrajom átment az anyátlanhoz, vagy visszaköltözött az öreg törzshöz.

Bede Károly.

Szemle.

□ *A Schweizerische Bienenzeitung* 1900. évi 12. számában egy zürichi méhész a kaptár bőségének, a lépek nagyságának igyekszik tulajdonítani a jobb mézélést, azzal támogatván e meggyőződését, hogy a kis lépen petéző anya hamar ér keretléczet, ami a fiasítás továbbterjedését — mivel az anya, kivált tavaszkor, nem szívesen megy át egyik lépről a másikra — hátráltatja; míg a nagy lépen akadály nélkül tovább petézhet. Azért nem elégszik meg a svájci kaptár költőterében alkalmazott keretek 9,5 dm.² nagyságával, hanem 10—12 dm.², a mézúrben ennek megfelelő félkereteket követel. (A mi országos méretünk: egész keret 8,88

dm.² félkeret 4.44 dm.²) E mellett azt kívánja — nagyon helyesen — hogy a kaptár olyan szerkezetű legyen, melynek bármely keretéhez hamar, könnyen, a méhek minél kevesebb háborgatása nélkül hozzáférhetünk.

•• *Még egy szó a keretmérethez.* Dzierzon egy alkalommal tett kijelentésére, hogy a nagy keretek bőven ömlesztik a szaporodó méheket, de annál kevesebb mézet adnak, Schachinger kísérletekkel próbálkozott és azt tapasztalta, hogy 20 ezer méh naponta $\frac{1}{4}$, 50 ezer azonban 3 kgr. mézet, tehát $2\frac{1}{2}$ -szer annyi méh 12-szer több mézet gyűjtött. Ez a tapasztalat a bő labást, nagy keretet ajánlja.

+ *A méhszűrés mint a kigyómarás ellenszere.* Egy francia tudós egy fölötte veszedelmes mérges kigyóval több kutyát megmaratott, azután méhekkal szűratta meg a kutyákat, hogy a méhszűrésnek a kigyómarásra való hatását megtudhassa. Némi láz után kutyabajuk sem volt a kutyáknak. (Bienenwirtsch. Zentrbl. 1901. I. szám.)

= *Zajt nem ütő, olcsó egérfogó.* Vizzel telt fazék nyílására feszítsünk ki beáztatott pergamenpapírost, s mikor megszáradt, jó éles késsel a papír közepén tegyünk keresztmetszést, az így keletkezett csücskökre pedig szórjunk czukormorzsát. A nyalakodó egér a vízbe pottyan, a papírcsücskök ismét visszahajlanak, s az egérfogó tovább működhet. (Bienenwirtsch. Zentrbl. 1901. I. sz.)

+ *A hangyák ellen* a legjobb védekezési mód a következő: a fődődeszkákra hintsünk finom oltatlan mézspórt, az ablak küszöbdeszkáját fölhajtvá, a leghátulsó keret elé is öntsünk egy evőkanálra valót és újjunkkal pöczköljük be a mézspórt a keretek alatt, hogy a fenékdőszkán egyenletesen oszolják szét. A méheket tehát nem is kell háborgatnunk, s a hangyák még az nap elhagyják a kaptárt. (Bienenwirtsch. Zentrbl. 1901. I. sz.)

⊙ *Biztos szer a méhtetű (Braula coeca) ellen.* A méhtetű a közlő szerint főleg az olyan kaptárokból lepi el az anyaméheket, melyeknél a menőke nem a kaptár alján, hanem magasabban van. Ennek magyarázata a méhtetű szaporodás módjában van. Az álcák a kaptár alján a törmelékben bábozzák be magukat, honnan az alsó menőkével ellátott kaptároknál, tisztogatás alkalmával a méhek könnyen kihordják, míg a magasabban — a kaptár közepén

vagy egészen fent — elhelyezett menőkék alkalmazása esetében a méhek nem tudják a törmelékot oly gondosan kihordani. Az ilyen kaptárok épen ezért sohasem oly tiszták, mint azok, melyeknél a menőke az aljdeszkán áll. Ebből a szempontból is fontos tehát a kaptárok aljának tisztántartása. (H. Ludwig a Leipz. Bienenzeitung 1900. 11. sz.-ban.)

□ *Dr. Dzierzon János*, a modern méhészet nagy mestere, folyó évi januárius 11 én ünnepelte 90-ik születés napját, mely alkalomból Vilmos császártól a vörös sasrendet kapta. Nincs a mézőgazdaságnak olyan ága, melyen ember annyi rendjelet szerzett volna, mint a mennyit Dzierzon a méhészet terén szerzett érdemeiért kapott. Európának majdnem minden uralkodója, beleszámitva az orosz czárt is, adományozott neki rendjelet. Felsőleges királyunktól a Ferencz-József rendjelet kapta. (A Kert 1901. 3. sz.)

Vegyesek.

+ *A kaptár-kérdéshez.* A fogházakban készült úgynevezett »olcsókaptárok«, melyeket Bodor László kir. táblai bíró úr még a 80-as évek elején — akkor mint kir. alügyész — kezdett forgalomba hozni, mindaddig, míg készítésüket a kolozsvári fogházban ő irányította, vezette, az országos kaptárnak megfelelő beosztásuk, a pontos méret, jó anyag és olcsóság tekintetében beváltak, keresettek voltak és az okszerű rendszer terjedését nagyban elősegítették. Bodor úr azonban — más irányú hivatali elfoglaltsága miatt — már évek óta nem ellenőrizhetvén az olcsókaptárok készítését, oly hitványságok kerültek a méhészek kezébe, hogy valóságos gyötrelém volt azokkal méhészkedni. A VII. ker. méh-tenyésztési szaktanár a méhészek szélteben fölhangzó elkeseredett panaszáról és körutazásain szerzett tapasztalatairól — hogy u. i. az egykor kedvelt olcsókaptárok hasznavehetetlensége mennyire útját állja az okszerűség terjedésének, kiküldetésének pedig, hogy a fogházakban jobb kaptárok készítettésével próbálkozzék meg, kívánt eredménye nem lett, mert a fogházak iparvezetői kijelentették, hogy arra képtelenek, míg a szamosujvári fegyintézet modern berendezésű, tökéletes felszerelésű és szakképzett iparosok által vezetett asztalos műhelyében preciz készítésű kaptárokat si-

került csináltatnia — jelentést tett a nagyméltóságú földmivelésügyi miniszteriumnál, egyszersmind a fogházak kaptáriparának beszüntetését és a kaptárok készítésével a szamosujvári kir. országos fegyintézet kizárólagos megbizását kérvén.

Pár hét előtt kapta meg felügyelője útján a szaktanár a nagyméltóságú igazságügyi miniszteriumnak a kolozsvári és marosvásárhelyi kir. főügyészségek területén levő fogházak kaptáriparának beszüntetéséről s a kaptárkészítéssel a szamosujvári fegyintézetnek megbizásáról szóló és a nagyméltóságú földmivelésügyi miniszteriumhoz intézett átiratának másolatát

Hálás köszönettel adózunk a földmivelésügyi miniszter úr ez üdvös intézkedéseért, melyről örömmel adunk hirt, figyelmeztetvén t. méhésztársainkat, hogy kaptárszükségeitekért bizalommal fordulhatnak a szamosujvári kir. országos fegyintézethez: jó anyagból készült, pontos méretű, országos rendszerű kaptárokat kapnak ott.

— *Kühne Ferencz*, első magyar kereskedelmi méhteleptulajdonosnak lapunkban közölt hirdetésére azzal hívjuk föl t. méhésztársaink szives figyelmét: pártoljuk a magyar vállalatot! Kühne úr jóhírű kereskedelmi méhtelepe az egyetlen, a legrégebb és legszilárdabb e hazában, mely minden méhészeti cikket, eszközt, felszerelést nemcsak jó kivitelben és olcsón ad, hanem mindent kizárólag magyar iparosokkal, a kaptárokat sat. pedig a telep saját műhelyében készítetteti

+ *A VII. ker. méhtenyésztési szaktanárt*, lapunk főmunkatársát a nagyméltóságú földmivelésügyi miniszterium központi szolgálattételre Budapestre rendelte.

Irodalom.

Vadászat és Állatvilág ez évi első száma Parthay Géza szerkesztésében következő érdekes tartalommal jelent meg: Hetvényi Géza: Állatvilág a laboratóriumban. Dorning Henrik: A Csontottollú madár. Vlachovics Auxentius: Valami a füzikékről. Kardos Árpád: Egy egyszerű, de jó aquarium; A hangyák és rabszolgáik. Fónagy József: Vadász csalafintosságok. Bársony István és ifj. Bartal Aurél: Még valami a nyulról. Báró Born Frigyes: A kotorék ebek idomításáról. Szálkásszórú foxterrier szoka Balay

Bódog: A damaszt és aczél, mint fegyvercsőanyag. A kis vízi csibe. Az országos ebtenyésztő egyesület felhívása. Az ideai tenyészvizsla, foxterrier és tacsó versenyek. A lap tiszteletbeli főmunkatársa: Bársony István; az ebtenyésztési részt Buzzi Géza Félix vezeti. A Vadászat és Állatvilág évi előfizetési ára 4 frt. Mutatványszámot ingyen küld a lap kiadóhivatala Budapest, VII., Rottenbiller-utca 30. sz.

A Kert, Mauthner Ödön nagyszabású folyóirata, melyet méltán nevezhetünk füzetekben megjelenő *díszmunkának*, úgy kiállítása, mint tartalmáért, febr. első száma szintén gazdag tartalommal jelent meg. Nagyobb cikkek: *Petermann J.* A dinnyehajtás; *Csáky J.* A hasznos konyhakertészet alapföltételei; *Angyal D.* Boldogasszony vajkörtéje. (Gyönyörű, természetű színes (chromo) műmelléklettel.) *Kientzl N.* Tavaszi szemzés, *Nietz F.* Divatos virágkötészet. *Illyés L.* A tél, *Sutsek R.* A viharágyzás gyakorlata. Többi rovatainak csak címét soroljuk föl: Közelről és távolról. — Rovartan. — Gép és eszköztár. — Világszemle, — Hirek. — Apró szakközlemények. — Szerkesztői izenetek. — A színes műmellékleten kívül még hét csinos kép s három ábra szemlélteti a közlemények tartalmát. Előfizetése egy évre 3 frt, kertészeknek 2 frt. Havonként kétszer jelenik meg 22 lven színes borítékban. — Kiadóhivatal: Budapest VII. Rottenbiller-utca 33 sz.

A Természet legújabb füzete a következő érdekes tartalommal jelent meg: *Szittyá G.* A csökkevények keletkezése s némely testrészek fejlődése. *Gy. Takách Gy.* Téli mulatság. *Hanusz I.* A lúd. — A párizsi vadászati kiállítás Budapesten. — Az apró vad befogása s kamarákban való átteleltetése. — Tudósítások. — Vegyesek. — Irodalom stb. *A Természet* társlapjának a *Halászatnak* tartalma: Halászati társulatok s a halászat. *Dr. Unterkits Gy.* A halak családi életéből. *Muraközy E.* Pisztrángtenyésztés. Vegyesek. Mindkét lap gazdagon van illusztrálva s kiállításuk a legjobb. Kiadóhivatal Budapest II. Donáti-utca 7. *A Természet* előfizetési ára a „*Halászat*“ melléklapjával együtt egy évre 6 korona. *A Halászat* külön egy évre 3 korona. Megjelenik minden hó elsőjén és 15-én 2—2¹/₂ nagy lven

Szerkesztői izenetek.

B. J. Románia. Kérdésére felelet gyanánt külön cikket fogunk hozni s februáriusi vagy márcziusi számukban egyik kiváló szakemberünk tollából, kinek e téren is sok évi tapasztalata van. A mutatószámokat elküldöttük. Köszönjük a címeket: Bizony az egészen helyes volna, ha az Ön ajánlatára Romániában többen járatnák a Méhészeti Közlönyt. — **K. I. Debreczen.** Annak oka, hogy a Méhészeti Közlöny az utóbbi pár hónapban megkésve jelent meg, a szerkesztő családjában előfordult sok betegség s ezekhez halál is Mivel azt az álláspontot foglaljuk el, hogy a lap olvasó közönségének nem szabad a szerkesztő magán bajaiért hátrányt szenvednie, igyekeztünk a szerkesztőséget egy szervezni, hogy övőre ilyen kálamítások elő ne forduljanak. Legfőbb biztosíték erre, mint beköszöntőnkől is olvashatja, az, hogy sikerült főmunkatársunknak *Nagy Fános* méhészeti szaktanár urat mögnyerni. — **Sz. E. Székes-Fehérvár,** Kérdésére a választ beköszöntőnkben olvashatja. Örvendünk, hogy Önnek is hézagpótló lesz a tervezett változtatás. — **H. G. Szatmár.** Prónay A. úr említett cikkében mi nem látunk sem megtámadást, sem czáfolatot, annál kevésbbé szándékosságot. Nöm egyéb ez hiányos citátumnál. T. i nem mondja meg, hogy a M. K. 1900, évi novemberi száma 280-ik lapján a Szemle rovatban: *Melyiknek van igaza?* czim alatt közöl néhány fontosabb ellentétet a méhészet gyakorlatából. Ezért van ott szembe állítva az a két tétel is: »A széles (tág) kaptárokban a népesség jobban fejlődik s több mézet gyűjtenek.« Ezzel szemben van állítva: »A szűk kaptárban több mézet gyűjtenek, mint a tágakban.« Hogy Prónay úr nem rossz czélzattal hozza a citátumot, elég bizonyosság rá a commentárja, mely szerint ő »látszólagos ellentétnek« mondja s próbál reá választ adni, azt mondván, hogy »Gyenge hordásu vidéken inkább megfelel a kis, az úgynevezett félkeret; a jobb mézelő vidéken pedig a nagyobb. Az idő is sokat határoz, bőmézelő évben jobb a nagyobb; a rosszban pedig a kisebb. Ebben a dologban azonban, szerintem, igen nagy szerepet (kimaradt a »játszik«) az anyák petéző képessége, rendes vagy rendszeren alul petéző anyának csak a félkeret felel meg; a rendszeren felül petéző anyának, pedig ez az eset elég gyakori, legalább nálam, inkább megfelel a nagyobb, tesz meg fel a Neiszer-

féle keret. — A mint ebből az idézésből láthatja, csak a cím elhagyása tünteti föl úgy a dolgot, mintha ott azt a fura dolgot cselekednénk, hogy egyik oldalon a nagy keretet találjuk jónak, míg a másik oldalon már a kis keretért törünk ládzsát. — Pax vobis et cum nobis. — *I. K. Nagy-Szeben*. Igen, jól értesült: Sötér Kálmán nagybecsű műve: A Méh és világa Egyletünknel leszállított áron kapható.

Értesítés. A Méhészeti Közlöny állandó melléklapja a *Hasszonkertész* nem, mint jeleztük februárius hónapban, hanem márcziusban fog megindulni. A kezdettel járó munkálatok, a szervezkedés, előkészítés stb. kényszeritnek. Szives türelmet kérünk tehát még pár napig

Nagy árleszállítás.

Az Erdélyrészi Méhész-Egylet választmánya azon czéllal, hogy Sötér Kálmán nagyszabásu művét, a méhész közönségnek könnyebben hozzáférhetővé tegye, elhatározta, hogy mélyen leszállított áron bocsájtja áruba. Fűzve a két kötet 4 koronáért (eddig ár 8 kor.); diszkötésben a két kötet 4 korona 60 fillér (eddig ár 12 korona.) Megrendelések Biró Gyula tanár egyleti pénztáros urhoz küldendők *Kolozsvár, Wesselényi-utca 9. sz*

Csomagolás és bérmentesítésre 76 fillér **küldendő.**

(Csak az összeg 4 kor. 76 fillér, illetve 5 kor. 36 fillér előleges beküldése esetében küldetik meg)

Tartalom: A kezdő méhész teendői februárban. *Teleky*. — Egyesületi élet. — Levél a szerkesztőhöz. *dr.* — Több világosságot. *Bede Károly*. — Hogyan lett belőlem méhész? *Bede Károly*. — Szemle. — Vegyesek. — Irodalom. — Szerkesztői tzenetek. — Értesítés.

Apró hirdetések.

E rovatban az erdélyrészi méhészegylet tagjai 2 sorig ingyen hirdethetnek; ezen felül minden félhasábos petit sor 8 fil. A kik nem tagjai a méhész egyletnek, soronként 16 filt fizetnek

VASÁROL.

Csurgatott és pergetett mézet

Lerner Vilmos, Gyöngyös. Minta küldendő.

ELAD.

Hirschmann-féle pergető teljes fölszereléssel és Bácskai-féle viaszolvasztó-prés együtt 17 frt. -- 18 Sőtér kaptár Pintér Imre Hódmező-Vásárhely VI. ker. Sas-utca 6 sz.

Műlépekről mintát 20 fill. postabélyeg ellenében bérmentve küldök. 1 kgr. 4 kor. 20 fill. Megrendelések: Pápay Dezső Deménd Hontm.

30 méhcsaládot

Bodor-féle kaptárban, á 7 frt, elad Ács Lajos Felvinczen

A komárommegyei gazd. egyll. méhészeti szakosztályának 96 nagy 8 rétü lapra terjedő „Méhészeti értesítője” színes borítékban megrendelhető: Lakatos Károly szakoszt. titkárnál. 55 krajczár (1 kor. 10 fillér) előzetes beküldésére bérmentv. küldetik meg

Egy modern berendezésű, jól jövedelmező méhes eladó. — Értekezhetni Kolozsvárt, Kossuth Lajos utca, Szilágyi Elonora liquergyárában.

4—5 kgr. szép munkás lépet Göbölös Károly Szász-Lekenceze.

Méz-pergetőt, méztartó bádog edényt

utányos árban Zeiler Géza bádogos, Kolozsvárt (Mátyás király-utca 4.) Ugyanő elvállal **mindennemű bádogos munkát. Javításokat** jutányos áron, pontosan teljesít. — Árjegyzéket kívánatra küld bérmentve

Tíz darab erős foszni deszkából készült Dzierzon-féle orsz méretű kaptár, melyből 4 keveset használt, 6 pedig teljesen új, betestve és beüvegezve, haláleset miatt eladó. Ára 35 frt. — Bővebbet Szabó Balázsnál Szatmáron.

Az olcsó okszerű méhészet könyve a keretes pótfiókról 35 fillérért kapható Dr. Hilbertnél Szegszárdon.

Előfizetési felhívás

az „Olcsó okszerű méhészet”, vagyis a „Kettős kaptárrendszerű méhészkedés” cz. munka II. bővített kiadására. A mű 5 nyom. ív 50 ábrával és a méhészet kis lexikonával, mely a kettős rendszerű mézpörgetőt, az önműködő rajfógót stb. ismerteti. Irta: Hilbert István dr. Szegszárdon. Kiadja a szegszárdvidéki méhészegyesület. Ára 2 kor.; bolti ára 3 kor. 20 fillér lesz

Megjelenik febr. 20-án

**Az első magyar
kereskedelmi méhtelep**

tulajdonosa:

Kühne Ferencz

Budapest, (1—10)

I. ker., Attila-utca 99. szám.

Kitüntetve minden kiállításon

számos díszoklevéllel, arany- és ezüst-érmekkel, pénzjutalmakkal, oklevelekkel és elismerő iratokkal
Szállítója számos méhészeti egyesületnek, a m. kir. méhészeti felügyelőségnek, a méhtenyésztési szakközögeknek s a méhtenyésztés terjesztése és tanításával foglalkozó szakintézeteknek stb.

— Az egyedüli kereskedelmi méhtelep, mely az ezredves kiállításon a legmagasabb kitüntetéssel, a „Nagy kiállítási érmmel“ kitüntetve lett. —

Műhelyeimből nagyban, kifogástalanul, pontosan s méltányos árban készíttetnek és raktáron tartatnak :

Mindenféle méhkaptár, a kaptár-készítés eszközei, keretkészítőgépek, keretlécetek, távkapcsok.

Hannemann-féle rács, horganylemezről, teljesen tiszta, sima és pontos nyílásokkal.

A mézpergetés, viaszolvasztás eszközei, méztartályok, mézszállító bödönök és mézüvegek, mint kitűnő jó mézpergetők, viasz- és mézolvasztó eszközök, mézüvegek, mézvendelyék jó erős pléhből, továbbá öt kilós szállításra nagyon alkalmas bödönök.

**A méhek kezeléséhez szükséges-
tettő összes segédeszközök** a legjobb anyagból. Keretfogók, keretvillák, a kaptártisztogatás eszközei, sejt-kúpoló kések és készülékek, anyazárkák, herefogók, herekirekesztők.

Minden kaptár, segédeszköz stb. személyes felügyelet mellett készül és csak a legsikerültebbek kerülnek a megrendelőhöz. — Valamennyi tárgy a legjobb és a célnak leginkább megfelelő tartós jó anyagból készül. — A rendestől elütő kaptárak és eszközök csekély árkülönbséggel készíttetnek.

Képes főárjegyzék az 1901. évre kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Valódi Rietsche-féle műlépresek minden nagyságban, öntéses formákban.

Műlépek, amerikai hengergépen készülve, a legtisztább méhviaszból. A viasz tisztaságáért szavatolok.

A rajbefogás és elhelyezéséhez szükségesítettő összes eszközök. Rajfogók és rajfőeszkendők.

Az etető eszközök különféle legcélyszerűbb neinei, továbbá itató-edények és itató-vályúk.

Füstölő és védekező eszközök. Füstölők, smokerek, pipák, füstölő és elkábító anyagok, méhészsapkák, szem- és orrvédők és keztyűk.

A méhészeti irodalom termékeiből a legjobb és a legkedveltebb szakmunkák.

PROKOP JÓZSEF

(A régebbi Prokop és Schultz Kereskedelmi méhtelep. Műlékek csak a legkitűnőbb Ausztriai és Magyarország nemű gyár, villanyos erőre Viaszot s régi lépépitményt szek vagy becserélek. Ma-megjelent árjegyzékemet ki-

Friedland, Csehország.

czég egyedüli tulajdonosa.) lépgyár. Méhesgazdasági kel-minőségben gyártatnak területén a legnagyobb ily-és világitásra berendezve-bármily mennyiségben ve-gyar, német és csehnyelven vánatra ingyen és bérmentve

küldöm. Sürgöny czim: Prokop Friedland, Csehország. (2—12.

Deák Ferencz-utca 17. szám.

Állandó nagy raktár vegyi termékekben

Fűszer- és csemegeüzlet

Bel- és külföldi ásványvizek

Magyar, francia és spanyol

borok és pezsgők

raktára.

MEDGYESY KÁROLY

Telefon: Kolozsvár 435.

2-12

Különlegességek

Czitrom, narancs,

füge, malaga és

mindenne mű csemegékbe n.

Arányzék kívánatra ingyen és hármentve

Vidéki rendelések pontos eszközlése.

Zwörner Sándor

állatkitömő-
praeparatoriuma

2-12 **Kolozsv**

Elvállal mindenféle emlősök és madarak élethű kitömését,

Vadászati Tropheák csinos kivitelben és agancsok felszerelését.

A kitömött állatoknak nincsen semmiféle veszélyes kigőzölgésük, tehát szobában is tarthatók.

Ujdonság: Madarak kitömése relifkép alakjában.

ÓSZI ALBERT

ékszerész és órás

Kolozsvárt, Wesselényi Miklós (Hid-) utca 2.

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe raktáromat mindennemű **arany, ezüst** ékszerekből, **gyémánt** és **brilliant** tárgyakból, **ezüst gyertyatartók, czukortartók, evő készletekből, arany s ezüst zseb- és inga órákból.**

Elvállalom minden e szakba vágó tárgyak javítását, újjáalakítását, zsebóra javításokat jótállás mellett.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

ÓSZI ALBERT

ékszerész és órás.

(12 - 12.)

JEGLIČ EGIDIUS

 felső-krajnai kereskedelmi méhtelege
mülépgyárral

Selo-ban, u. p. Scheraunitz, vasútállomás Less-Veldes,

Felső-Krajna, Ausztria

a világ minden részébe a legolcsóbb áron küld felső-krajnai alpesi méhet és mülépet.

Krajnai eredeti törzsek — melyek mindenikétől tavasszal 2—3 raj biztosan várható — építménnyel, fiasítással és mézzel 10—13 korona.

Fekvőkaptárak bécsi, badeni és német szabályszerű méretre.

Anyacsaládok bármely, tetszés szerinti méretű keretekre átlakolva.

Természetes és műrajok, anyák, jótállás és az egészséges, életben való megérkezés biztosítása mellett.

Mülépek itthon termelt, valódi méhviaszból.

Árjegyzéket kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve küldök.

 Krajnai méhek rendelése esetén elsősorban az én árjegyzékem szives figyelemre méltatását és más, hasonló vállalattal össze nem tévesztését kérem.

(1—2)

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt. (Deák Ferencz-utca 2.)